

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

 CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

 ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting i subscripcions
IVAN GRAU, director financer
ORIOI GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**LA PLUJA HA POSAT A PUNT LA
COMARCA PER A L'ESTIU**

Ramon Tremosa

 Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.com

EN SÍNTESI

El dilema

La Terreta, assaonada

Hem anat a Areny de Noguera a passar el cap de setmana. La comarca natural de la Terreta, la conca a banda i banda del riu Noguera Ribagorçana entre les serres de Sant Gervàs i del Montsec (entre els pantans d'Escales i Canyelles), regalima d'aigua. En aquesta conca fronterera catalano-aragonesa hi plou gairebé cada dia des de finals de març i a l'abril a Areny s'hi han registrat més de 250 litres per metre quadrat. Ha estat una pluja generosa i molt ben repartida, que ha anat amarant poc a poc la terra, omplint barrancs i torrents i generant reserves incomputables d'aigua en el subsòl. "Feva molts anys que no plloieva d'esta manera", diu la gent més gran d'Areny.

LA COMARCA DE LA TERRETA està enguany molt ben assaonada. La saó és el grau d'humitat abundant o suficient perquè la terra pugui produir fruit. Certament, feia molt de temps que no es vivia una primavera tan plujosa com aquesta, més encara després dels darrers anys, que han estat bastant secs. L'any passat, per exemple, hi hagué a l'hivern una nevada d'un metre pels voltants de Pont de Suert i llavors Endesa decidí de buidar el pantà d'Escales per tal d'omplir els pantans de Canyelles i de Santa Anna, riu avall de la Noguera Ribagorçana. La manca de pluges i de nevades continuades, però, van fer fallar la previsió i a l'estiu passat el pantà d'Escales estava molt baix: el vent, que bufà molt fort els dies posteriors a la nevada, se n'emportà una part, i les serres i les muntanyes, amb una terra molt eixuta, absorbiren la neu restant. Aquest any, però, en estar tota la comarca ben assaonada, una gran part de l'aigua que caigui des d'ara fins al juny anirà directament als pantans.

AQUEST ESTIU ELS ESPORTS AQUÀTICS del Pont de Suert podran rutllar a plena capacitat. La cua del pantà d'Escales, quan està ple, arriba fins a la mateixa població i la solució per no dependre del nivell de l'aigua passaria per una petita presa quasi al final del pantà que garantis un cabal mínim per a aquest creixent turisme d'oci. Aquesta presa seria molt barata de fer atesa la poca profunditat de la cua del pantà, però potser és molt demanar en un país amb tant pocs recursos disponibles per a l'obra pública. I més encara ara, que l'alcaldia de Pont és convergent i hi ha govern tripartit a la Generalitat: mai més ben dit, plou sobre mullat a Pont de Suert, atès que també durant molt anys tingué alcalde socialista en l'època Pujol.

ELS APICULTORS D'ARENY aquest mes d'abril no han pogut anar a recollir mel. Les abelles estan molt inquietes quan ensumen pluja i no és aconsellable d'acostar-se als ruscs per remenar-les i extreure'n la mel amb tempestes a la vista. La recollida de mel també suposa veure com estan els eixams i a voltes demana netejar els ruscs, per comprovar si l'abella reina està en plenitud de facultats o no. De tota manera, els apicultors d'Areny estan contents: aquest estiu les abelles de la comarca no patiran la calor com en els darrers anys.

AQUEST CAP DE SETMANA PLUJÓS a Areny hem vist quasi tots els colors del verd. Les fulles primerenques de xops, figueres i moreres són d'un verd molt tendre, clar i brillant, encara no enfosquit pel sol ni embrutat per la pols. Les serres dels voltants

XAVIER PORRATA

“La cua del pantà d'Escales, quan està ple, arriba fins a la mateixa població i la solució per no dependre del nivell de l'aigua passaria per una petita presa quasi al final del pantà”

d'Areny, que són de diferent composició i alternen la roca calcària i la terra vermella, són plenes de boscos. Els boscos típics de la Terreta són les rouredes i els alzinars, als quals cal afegir des de fa quaranta anys unes frondoses pinedes, arran d'unes intenses repoblacions de pins de fins a 15.000 hectàrees. Llàstima que enguany no hagi fet una setmana seguida de fred molt intens a l'hivern, que n'hauria eliminat la processionària. Els boscos d'Areny, que han estat tradicionalment explotats per al carboneig i la fusta, avui també acullen la recerca de tòfona i de bolets. Al secà de la comarca de la Terreta hi predomina com sempre el blat i algun altre cereal i, en menor escala, la vinya i les oliveres. Areny ha estat històricament una vila

de traginers, que exportaven blat, vi i oli cap a l'Alta Ribagorça i la Vall d'Aran. Per bé que el vi era de baixa qualitat, avui les noves tècniques de conreu de la vinya treuen el millor profit de cada bancal de terra i així alguns cellers comencen a interessar-se per la comarca. A la conca veïna de Tremp ja hi ha nous cellers que treballen amb tècniques modernes i que obtenen un bon resultat.

AQUEST ANY EL VERD PREDOMINANT dels camps de blat de la Terreta s'alterna amb grans plantacions d'una planta també alta, vistosa i elegant, d'un groc molt intens: la colza, que serveix per fabricar biodièsel. Per tot arreu les roselles vermelles despunten i floregen als marges dels camps, també a la vora dels petits trossos de regadiu que s'estenen sobre la terrassa fluvial del riu Noguera Ribagorçana. Aquests dies el riu baixa embravit, però ben lluny de la força que tenia abans de la construcció del pantà d'Escales: l'àmplia llera del riu així ho recorda.

LA TERRETA ESTÀ ENGUANY ben assaonada i ofereix aquests dies un espectacle superb: tot un esclat de vida i color, regat per una pluja generosa que ha deixat la comarca ben humida i preparada per a la calor de l'estiu. El fill petit ens pregunta per què les plantes rebroten després de la mort hivernal. "Aquest és el misteri i la bellesa de l'existència", li diem. Davant de l'esclat de la vida la canalla és encara més metafísica.

 Marçal
Sintes

Veig les anades i vingudes sobre el camp dels jugadors del Liverpool i el Chelsea i em sembla com si les imatges me les passessin un punt accelerades, com si els homes i la pilota es moguessin més ràpid del que és normal. Davant la televisió m'adono que amb el Liverpool o el Chelsea el Barça d'avui ho tindria molt i molt difícil, cosa que em fa pensar que, de cara a la temporada que ve, s'hauran de prendre algunes decisions si es vol continuar en el grup capdavanter a Europa. El principal dilema és, em fa l'efecte, el que es planteja sempre que s'ha d'afrontar un canvi: reforma o ruptura? La reforma, que tindria més números si els blaugranes aconseguissin Lliga i Copa, passaria per mantenir els cracs actuals i reforçar aquelles posicions que presenten més carencies. L'opció rupturista, que perdre les dues competicions afavoriria, suposaria rellevar els cracs que sustenten el Barça en la seva versió actual. La decisió no és senzilla. En primer lloc, perquè, com deia, el clima serà molt diferent si es guanyen Lliga i Copa, si es guanya una sola d'aquestes competicions o si es perden totes dues. Després, perquè hi pot haver jugadors d'aquests fonamentals que optin per fer les maletes i per provar sort en un altre club. Finalment, el problema més gran de tots: en cas que es triï engagar un canvi en profunditat, a qui portem? Vull dir: ¿sobre quin o quins futbolistes s'ha de bastir aquest nou Barça? Perquè no és gens fàcil, de fet és complicadíssim, trobar en el mercat futbolistes amb la dimensió esportiva, però no sols esportiva, que una operació d'aquesta naturalesa requereix.

m.sintes@hotmail.com